

Sygn. akt VI Ga 252/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Harmata (spr)

Protokolant: Barbara Ćwiok

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 r. w R.

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o. o. w Ś.

przeciwko: (...) COMPANY (...) w R.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w R.

V Wydziału Gospodarczego z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt V GC 179/15 w części tj. co do pkt I odnośnie kwoty 260,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.08.2014 r. do dnia zapłaty oraz co do pkt III w całości

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I i III w ten sposób, że:

I. zasądza od pozwanego (...) COMPANY SE

w R. na rzecz powoda (...) Spółka z o. o. w Ś. kwotę 1.360,00 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.08.2014 r. do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 439,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 150,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Renata Bober SSO Andrzej Borucki SSO Anna Harmata

Sygn. akt VI Ga 252/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 listopada 2016 r.

Powód (...) sp. z o.o. w Ś. wniósł o zasądzenie od (...) COMPANY SE w R. kwoty 1.720 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności wynajął samochód zastępczy marki P. (...) uszkodzonej (...) sp. z o.o. wyniku zdarzenia drogowego z dnia 30 czerwca 2014 r. na okres od 14 lipca

2014 r. do 25 lipca 2014 r. na czas naprawy pojazdu uszkodzonego marki P. (...). Wskazał, że sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego, zaś pojazd był niezbędny poszkodowanemu do normalnego funkcjonowania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej tj. do jazdy do kontrahentów oraz oddziału firmy. Poszkodowany dokonał cesji wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanego w zakresie zwrotu kosztów najmowanego samochodu zastępczego na rzecz powoda. Za wynajem pojazdu zastępczego powódka w dniu 31.07.2014r. wystawiła fakturę Vat na kwotę 2 435,40 zł (brutto), 1980 zł (netto), wzywając pozwaną do zapłaty. Pozwana uznała koszt najmu samochodu zastępczego w kwocie 260 zł, uznając 2 z 11 dni, weryfikując stawkę za najem pojazdu zastępczego z kwoty 180 zł netto do 130 zł netto za dobę najmu pojazdu. Żądaniem pozwu objęto różnicę w wysokości 1720 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zakwestionował, aby okres korzystania z pojazdu pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę. W ocenie pozwanego zasadny okres najmu wynosił 2 dni. Uszkodzenia pojazdu w wyniku kolizji nie dyskwalifikowały go z możliwości eksploatacji. Zarzucił nadto opieszałość w wykonywaniu czynności naprawczych przez zakład.

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w R. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.620 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty (pkt I), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt I) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 703 zł tytułem kosztów procesu (pkt III).

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 1 lipca 2014 r. odbyły się oględziny przednaprawcze przez przedstawiciela Towarzystwa (...), zaś 14 lipca 2014 r. uszkodzony pojazd został przyjęty do naprawy. Tego samego dnia zakład naprawczy przesłał do ubezpieczyciela wykonaną przez siebie, poprawioną kalkulację naprawy celem jej zatwierdzenia. W dniu 16 lipca 2014 r. ubezpieczyciel przesłał zaakceptowaną kalkulację serwisowi. W tym samym dniu zamówiono części zamienne, które serwis otrzymał 23 lipca 2014 r. W dniu 25 lipca 2014 r. serwis zakończył naprawę i wydał pojazd poszkodowanemu. Tego samego dnia poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy.

Sąd Rejonowy uznał za zasadny okres najmu 9 dni od 14 do 23 lipca 2014 r. kształtujący się następująco: 14.07– przyjęcie samochodu do naprawy, przesłanie ubezpieczycielowi kalkulacji celem zatwierdzenia, 16 lipca– zwrot kalkulacji serwisowi, zamówienie części, do dnia 18 lipca (piątek) - okres oczekiwania na części, 21 lipca (poniedziałek) - zakład naprawczy winien przystąpić do naprawy, technologiczny czas naprawy winien wynieść 2 dni robocze stąd czas technologiczny naprawy winien zakończyć się 22 lipca 2014 r., zaś 23 lipca 2014 r. należało wydać pojazd. Co do zasadności stawki najmu zastosowanej przez powoda Sąd Rejonowy uznał, że stawka ta nie ma rażąco wygórowanego charakteru, choć rzeczywiście odbiega ona od stawki średniej. Zasadzona kwota stanowiła iloczyn 9 dni najmu oraz 180 zł netto, co dawało kwotę 1620 zł.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany, zaskarżając go w części tj. w pkt I w zakresie zasądzającym od pozwanego na rzecz powoda ponad kwotę 1.360 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz w pkt III w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego tj. art. 361 § 1 k.c. poprzez zasądzenie odszkodowania – przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym wskazującym, że łączny okres najmu powinien wynosić 9 dni – z pominięciem faktu, że pozwany na etapie przedsądowym wypłacił na rzecz powoda kwotę 260 zł, która to okoliczność nie została przez Sąd I instancji uwzględniona, skutkiem czego odszkodowanie zasądzone na rzecz powoda nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem odszkodowawczym i prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia powoda.

Wskazując na powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części tj. w pkt I poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1.360 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz oddalenie powództwa w pozostałym zakresie, w pkt III poprzez rozstrzygnięcie o kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego za I instancję stosownie do wyniku niniejszego sporu. Nadto wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest uzasadniona.

Pozwany, nie kwestionując co do zasady należnego powodowi odszkodowania oraz ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy w zakresie uzasadnionego czasu naprawy oraz wysokości przyjętej stawki za najem, uzasadniających co do zasady ustalenie kwoty 1.620 zł, jako iloczynu przyjętej ilości dni i stawki zarzucił, iż w toku postępowania likwidacyjnego, wypłacił już na rzecz powoda kwotę 260 zł, zaś Sąd Rejonowy nie uwzględnił tej wpłaty. Niniejsze czyniło zasadnym żądanie pomniejszenia zasądzonego odszkodowania o kwotę 260 zł, tj. do kwoty 1.360 zł. Apelujący podnosząc zarzut obrazy art. 361 § 1 k.c. wywiódł, iż pominięcie przez Sąd I instancji tej okoliczności skutkowało zasądzeniem kwoty odszkodowania niepozostającej w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem odszkodowawczym, prowadząc do bezpodstawnego wzbogacenia powoda.

Istotnie przeprowadzona przez Sąd Okręgowy analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych i w konsekwencji rozważań prawnych pozwoliła na stwierdzenie, iż Sąd I instancji zasadnie uznał, że celowy i ekonomicznie uzasadniony najem pojazdu winien trwać 9 dni, zatem należne powodowi odszkodowanie winno wynieść 1.620 zł (9 x 180 zł netto). Sąd Rejonowy nie uwzględnił jednak, że pozwany w ramach likwidacji szkody wypłacił powodowi kwotę 260 zł, okoliczność ta była pomiędzy stronami bezsporna, została przyznana przez samego powoda w pozwie. Oznacza to, że zasądzone odszkodowanie z tytułu najmu samochodu zastępczego powinno wynieść 1.360 zł. tj. różnicę pomiędzy kwotą 1.620 zł, a 260 zł

Dlatego też, uwzględniając zarzut apelacji Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił wyrok w zaskarżonej części i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.360 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty. Konsekwencją zmiany orzeczenia co do meritum była modyfikacja rozstrzygnięcia o kosztach procesu objętych zaskarżonym wyrokiem w pkt 2, co do których Sąd Okręgowy orzekł na zasadzie art. 100 kpc, stosownie do wyniku sprawy.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł mając na względzie uwzględnienie apelacji w całości oraz jej koszt w łącznej wysokości 150 zł na który złożyły się kwota 120 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz 30 zł opłaty od apelacji.